

Dankbare herinnering aan

BERNARD WAANDERS

Hij werd geboren te Goor op 28 januari 1920. In een gelukkig huwelijk met Gerda Schrader hadden ze samen de zorg voor elf kinderen.

Waar een ander mens in de kracht van zijn leven is, moest hij wegens ziekte het arbeidsproces verlaten. Dit kruis heeft hij moeten dragen. Eerst viel het hem moeilijk, hoe kan het ook anders, maar later ging hij opgewekt door het leven. Hij was gelukkig als zijn vrouw bij hem was. Samen dronken ze 's morgens hun kopje koffie en 's middags ging hij vaak vissen. De rust aan het water deed hem goed en hij hield zo van vissen. Als hij dan thuis kwam, stond het kopje koffie weer klaar.

Zo was het ook op zaterdag 21 juli 1979. Maar toen gebeurde wat niemand verwachten kon. Bernard Waanders werd ineens onwel en overleed in de handen van zijn vrouw.

We kunnen het ons niet voorstellen en toch is het waar: we hebben vader niet meer in ons midden. We zullen hem erg missen, want hij was altijd met moeder thuis. Een lege plaats die niet meer te vullen is.

We zullen elkaar juist nu vast moeten houden, want in verdriet en eenzaamheid heb je elkaar zo hard nodig.

We hadden vader voor het laatst in ons midden tijdens de viering van de Eucharistie op 26 juli. We hebben toen God gevraagd om hem op te nemen in Zijn Rijk van licht en vrede, waar geen ziekte, lijden of dood hem meer kan treffen. Daarna hebben wij

zijn lichaam te rusten gelegd op het parochieel kerkhof te Goor.

Laat ons bidden: Heer God, Gij gunt ons het licht van onze ogen. Gij hebt onze geboorte gewild, niet voor het duister hebt Gij ons gemaakt, niet voor de dood, maar om te leven naar U toe. Wees dan ook barmhartig en neem Bernard Waanders bij de hand en leid hem naar Uw Rijk van leven vandaag en in eeuwigheid.

Hij ruste in vrede.

Voor uw blijk van medeleven, ondervonden na het plotseling overlijden van mijn man en onze vader en opa, zeggen wij u onze hartelijke dank.

De familie